

ЛЮБОВ ВРЯТУЄ СВІТ

Однією з найважливіших проблем, які найбільше хвилюють людей протягом всього життя, є любов. Любов – це істинне морально-естетичне почуття, яке базується на емоційно-духовному переживанні, зацікавленості, симпатії, що виражається у цілеспрямованій прихильності до предмета любові, у безкорисливому і самовідданому прагненні до нього [1, с. 39].

Поняття любові в етиці багатозначне. Це любов до Бога, ідеї, людини, справи (професії), Батьківщини, народу, материнська й батьківська любов до дітей, дитяча любов до батьків, кохання між чоловіком і жінкою – тобто любов має найрізноманітніші форми і способи виявлення.

Любов – одна з фундаментальних властивостей людського існування. На думку багатьох мислителів, це феномен, в якому найадекватніше виявляється боголюдська сутність особистості. Вона є найважливішою складовою людського духу. Любов не має жодних зовнішніх причин для свого існування, не має критеріїв вибору. Як і всі фундаментальні вираження людського буття, вона є таємницею [4, с. 248].

Ця таємниця залишається нерозкритою й тепер. Та й, здається, людям сучасності не сильно хочеться її розкривати. Що з нами сталося? Постійні конфлікти, втрата чогось сокровенного, важливого, військові зіткнення, сварки, немічні сім'ї, нещасливі діти, покинуті дітьми власні батьки в будинках престарілих – це катастрофа для людства. Але, якщо розібратись, то можна знайти реальний вихід з цього надзвичайно негативного становища – навчитись любити. Ми кожен день читаємо в книгах, журналах, говоримо про любов, але в цих розмовах суті немає, любові немає. Людина не виховує в собі любов, не пускає в душу це світле почуття, сучасна людина не навчена любити [5, с. 69].

Моральна цінність любові полягає у її здатності мобілізувати всі сили особистості, збуджувати в ній творчу енергію, створювати і формувати людину і людське в ній. Вона – основа шлюбно-сімейних стосунків. Це величезна сила, яка може бути творчою і викликати до життя глибинний, прихований потенціал, душевну щедрість. Вона може спричинити моральне піднесення, облагороджування особистості, надавати особливого сенсу існуванню конкретної людини, а також відчуття щастя, повноти життя, що у поєднанні з почуттям обов'язку, совісті, відповідальності, альтруїзму утворює основу морального світогляду. Під її впливом може змінюватися вся система цінностей. Моральне в любові виражає багатство й красу людських почуттів, пронизує багатоманітні зв'язки людини з суспільством, іншими людьми. З поняттям любові пов'язується уявлення про щасливе людське життя, про багатство духовного світу людини. Вона є показником людської культури [3, с. 55].

Я вважаю, що не треба шукати шляхи вирішення болючих проблем сьогодення в надто складних умовиводах. Філософи всіх часів, які збирали краплини мудрості людського буття все своє життя, знали особливий секрет – любов. Основний мотив Біблії – любов до ближнього свого. Дійсно, просто потрібно сучасній людині навчитися любити. А починати варто з усвідомлення важливості любові, як чинника, що дійсно здатен врятувати світ та кожного з нас. Поряд з усвідомленням цього потрібно діяти – шукати гарні сторони в собі, розкривати їх, дарувати тепло, допомогу рідним та друзям, ділитися частинкою душевного світла з оточуючими. Навіть найелементарніше – йдучи на навчання, чи на роботу – посміхнутись, відчувати радість дня, прийшовши з роботи додому обняти своїх рідних, сказати, як сильно їх любиш, в різноманітних ситуаціях не забувати про любов, керуватися цим почуттям при будь-якій своїй дії. І тільки тоді в людині стане більше людського, а в світі – більше добра та щастя.

Відомий вислів Ф. Достоєвського, що став крилатим, проголошує: «Краса врятує світ». Погоджуючись із думкою генія, все ж хочеться уточнити: врятує світ любов, оскільки вона є концентрованим виявом людяності, а отже, їй іманентні істина й краса.

Розкриваючи цінність любові як формуючої сили людського духу, відомий французький філософ-неотоміст Жак Марітен говорить: «...без любові і доброї волі те, що само по собі хороше або дуже хороше, якщо немає любові, – робить людей ще гіршими і нещаснішими, оскільки без любові і милосердя людина перетворює в ще більше зло все краще, чим вона володіє» [2, с. 108].

Отже, любов як культурний та етичний феномен може жити і зберігатися лише в органічному для неї середовищі – середовищі, сповненому краси, добра, істини людських стосунків, і сама любов є джерелом їх творення. Тож давайте будемо творити любов та робити наш світ прекрасним!

Список використаних джерел:

1. Льюис К. С. Любовь / Льюис К. С. // Вопросы философии. – 1989. – № 8. – С. 37–41.
2. Маритен Ж. О человеческом знании : предисловие к публикации А. В. Апполонова // Вопросы философии. – 1995. – № 5. – С. 106–117.
3. Фейербах Л. История философии / Фейербах Л. // Собр. соч. : в 3 т. – М., 1964. – Т. 1. – С. 55.
4. Фромм Э. Искусство любви / Э. Фромм. – Минск, 1990. – 320 с.
5. Франкл В. Человек в поисках смысла / В. Франкл. – М., 1990. – 270 с.